

ρεμά, καθοδούσα ως καίνη για τη θερμότητα ελαχίστοι. Κι εποι η ζήτηση θά λιγοστέων μὲ γοργὸν ρυθμὸν ὡς τὸ σημεῖον νὰ μηδενὶσθῃ. "Ετοι μιλοῦν τὰ πράγματα κι' οἱ ἀριθμοί. Κι' ή μέρα, ποὺ τὸ πᾶν θὰ σταματήσῃ γιὰ νὰ σκορπίσῃ τὴνἀπελπισία, δὲν είναι μακριά. "Ερχεται γρήγορα, μὲ καλπασμό.

Αὐτὸς εἶναι τὸ γεγονός, ποὺ πρέπει νὰ κρατήσῃ στητές καὶ δύρυπνες τις δημιουργικές ψυχὲς τοῦ τόπου μας. Αὐτὴ εἶναι ἡ σκο-

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Τοῦ κ. Γ. ΘΕΟΧΑΡΙΔΗ, Γυμνασιάρχου Γερμανικοῦ Γυμνασίου

"Ο,τι ἔφθασε σὲ μᾶς ἀπὸ τὸν ἀρχαιο κόσμο σχετικὸ μὲ τὸν "Αθω συνοψίεται σὲ μεριὲς παραδόσεις καὶ σὲ λίγες ιστορικὲς εἰδήσεις. "Ἐν ἑπτώση, τὴν ὅποια προξενοῦσε στοὺς ἀρχαῖους ναυτίλους ἡ μαρμαρένια πυραμίδα τοῦ "Αθω, ποὺ ψύφωνται μέχρι τὸν οὐρανὸ μέσα στὴν θαλασσινὴ μοναξιὰ τῆς, ἀντικατοριζεται σὲ μεριὲς χαρακτηριστικὲς παραδόσεις περὶ αὐτοῦ. "Ἐτοι π.χ. ἡ παράδοσις λέγει α) ὅτι στὴν κορυφὴ τοῦ βρισκόταν ιερὸ τοῦ Διός, τὸ διοποῦ δὲν γνώρισε ποτὲ τὴν βροχήν, γιατὶ βρισκόταν πάντα ἐπάνω ἀπὸ τὰ σύννεφα, β) ὅτι κατὰ τὸ ἥριον βασίλευμα ἡ σκιά του πέφτοντας πρὸς ἀνατολὰς ἔφθασε ὡς τὴν νῆσον τὴν τοῦ Καρποῦ.

Τι ἀπέγιναν τὰ ἀρχαῖα αὐτὸ ἐλληνικὰ πολίσματα στὴν χερσόνησο τοῦ "Αθω; Μερικὰ φαίνεται ὅτι σώθηκαν ἀπὸ τὸ φοβερὸ πέρασμα τῶν περισκῶν στρατευμάτων καὶ ἀπὸ τὴν καταστροφὴ ἀργότερα τῶν πόλεων τῆς Χαλκιδικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς "Ολύμπου ὑπὸ τοῦ Φιλίππου τοῦ ΒΙ τῆς Μακεδονίας. Στὸ τέλος δύως φαίνεται ὅτι κανένα δὲν γλύτωσε ἀπὸ τὴν ἐρήμωση ἢ τὴν καταστροφὴ ὕστερα ἀπὸ τὶς ἐπιδρομές τόσων βαρύρων στοὺς μετέπειτα πρώτους τέσσαρες χριστιανικοὺς αἰῶνες, διότι ἡ ἐμφάνιση ἀργότερα στὸν 9 αἰώνα ἐρημιτῶν ἐπάνω στὴν χερσόνησο προϋποθέτει ὅτι διά τόπος ἤταν ἀκατοίκητος.

Λήμνο και σκέπαζε ένα δάγκωμα, που βρισκόταν στην πλατεία της πόλεως, για) δύτι οι κάτοικοι του ήσαν οι πύρων μακρόβιοι άνθρωποι του κόσμου και ήδη δύτι δήθεν στα χρόνια του Μεγάλου Αλεξανδρου ένας όρχιτεκτων, γιά τό δύνομα του δύποιου και ή ίδια ή Παράδοσις άμφιβάλλει, ήν όλοταν δηλαδή Δεινοκράτης, Στήσιος ο πάτης ή Διοκλῆς, πρότεινε στὸν Ἀλέξανδρο, ὃντας λοιπὸν βίος διαχρότεται στὸν Ἀθω γιὰ μερικοὺς αἰώνες μετά τὴν ἔξαρφίση τῶν ἀρχαίων πόλεων ἐκεῖ καὶ ἐπαναλαμβάνεται μὲ τὴν ἐμφύσην τῶν μοναχῶν σ' αὐτὸν τὸν 9. μ.Χ. αἰώνα. Αὐτὸν τὸ κενὸν προσποθεῖ νὰ γεμίσῃ ἡ Παράδοσις μὲ τὰ Πάτρια καὶ τὰ παλαιὰ Προσκυνητάρια τοῦ Ἀγίου Ὁρού, διμιώντας γιὰ τὸν περίφημο Πέτρο

ΕΝΑΣ ΛΕΒΕΝΤ

"Οσον ἀφορᾷ τις ιστορικές εἰδήσεις, ἀπ' αὐτές μαθαίνουμε λίγα πράγματα για τοὺς ἀρχαιοτάτους κατοίκους τῆς χερσονήσου, για τὰ πολύσηματά τους καὶ για τὴν περιφημη διόρυξη τοῦ Ισθμοῦ τῆς ἀπό τις στρατειὲς τοῦ Πέρσου Βασιλέως, πιάνει ἔνα μέρος σοβαρὸν μεσ' τὴν Ἑλληνικὴ ψυχὴ, ἀκόμα ἀπὸ τὶς χαραγγές τῆς ιστορίας της. Μὲ τὶς περιπλανήσεις καὶ τὸν ἀναπλάντεχα ἀποτελέσματα της, ἀνάδει πόνους καὶ καιρούς ἀβάστατους γιὰ τὴν εναὶ οθητη Ἑλληνικὴ ψυχή.

Σχεδόν ὅλες οἱ ἀρχαῖες πηγὲς συμφωνοῦντι πέντε ἡσαν τὰ κυριώτερα ἀρχαῖα πολισμάτα τὴν χερσόνησον νοτιώτερα ἀπὸ τὸν διορυχήντα ισθμό. Ὄνομαστὶ τὰ ἔξης: Δίον, Ολόφυξος, Ἀκρόθων, Θύσσος καὶ Κλεωναί. Γιὰ τὴν ἀκριβῆ θέσην αὐτῶν πολισμάτων ἐπάνω στὴ χερσόνησον δὲ εἶναι τίποτε γνωστό καὶ

καθε πιθανή εικασία καταντά μάταιη χωρίς ή τυχαία εύρηματα ή συστηματικές ανασκαφές στὸν Ἀθώ. Οἱ πάλιοι κάτοικοι τους ἡσαν προϊστορικοὶ ἐντόπιοι, δίγλωσσοι (μιλοῦσαν καὶ Ἑλληνικά), καὶ Ἐλληνες ἀποικοὶ ἀπὸ τὴν Χαλκίδην καὶ τὴν Ἀνδρό. Τὰ γεγονότα, τὰ σχετικὰ μὲ τὴν διόρεξη τοῦ ισθμοῦ τῆς χερσονήσου ἀπὸ τὶς στρατείες τοῦ Σέρεξου, τὰ δημιγεῖται μὲ πολλὲς λεπτομέρειες ἀπό ταρέσας τῆς Ἰστορίας Ἡρόδοτος, εἶναι ὅμως κατὰ μέγα μέρος γνωστὰ καὶ δὲν θὰ τὰ ἀναφέρωμε ἐδῶ. Πότε καὶ πῶς ἔγινε ἡ πρόσχωση τῆς διώρουγος, ἀπὸ τὴν ὁποίᾳ σήμερα μόνις διακρίνεται ἔνα ἀμφίβολο ἔχος, εἶναι ἄγνωστο. "Οὐτὶ ἡ διώρυξ ὑπῆρχε πρόγραμμα, αὐτὸ τὸ καθιστοῦν ἀναμψιστήτητο, ἡ γραπτὴ παράδοσις τῶν

τά μέσα τοῦ καιροῦ μας καθὼς καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοὺς πειρωτευονύς κινδύνους, ἀραιῶσε ἀφεκτὰ τὰ δάκρυα τῆς μάννας γιὰ τὸ ξενητεμένο της παῖδι. 'Ως τόσο ἡ ψυχὴ τῆς μάννας μὲ τὴν αἰώνια λαχτάρα, δὲν ἀναπαύεται ποτέ, σὰν

Θὰ βροῦνε μ' ἔνα λόγο τὸ θεό τους οἱ βόρειοι Χαλκιδικιῶτες

πάραχουν. Το μέλλον της Χαλκιδικής χαράσσεται ἀπό τα πράγματα τά ίδια. Ἀπ' τὸν ρυθμὸν ποὺ παίρνει ἡ ζωὴ ἡ σύγχρονη. Κι' ὅλη κληρο τὸ μέλλον τῆς Χαλκιδικῆς στηρίζεται στὰ μεταλλεύματά της καὶ στὸν τουρισμό. Τὰ δύο αὐτὸῦ θὰ δώσουν γονιμότητα καὶ στη παραγωγὴ τῶν κάρμπου μαζὶ σποιού μορφὴ κι' πάρα ὡς τὸ τέλος.

Ἐπιποδὸς λοιπὸν γιὰ ἔναν Παγγαλακιδικὸ Συναγερμό μὲ κεντρι-

Εμπρός λοιπόν για εναν Παγχαλκιδικό Συναγερμό μέ κεντρό κών σκοπὸν καὶ στόχο τή θιομηχανία σιδήρου στὸ Στρατώνι.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡ

Οι Πολυγυρινοί είν' ίδιότυποι στην χαρακτήρα τους καὶ δυσκολοεργήνετοι. Σωπάθησαν, κλειστοί, μονόχνων. Άλλα ενθέεις. Πρωτόγονα ενθέεις, τὴν ὡμότητα. Ηλιόλογοι, ὅμως σκηνικοί. Ή κάθε λέξη τους κεντρίζει κι' ἔνα σκῆμα, γι' αὐτὸ δὲν μενε κανένας στὸν Πολύγυρο χωρὶς τὸ παρασκευῆλι του. Τούτη ή διάσημή τους φανερώνει βάθος, ὥχι ἐφανεία. Δὲν ἀγαποῦνε πρόχειρα Πολυγυρινοί, γι' αὐτὸ κι' ἔχουν φήμην, ἀδιάφορουν ἀνθρώπουν. Σὰν γατούνε ὅμιλος, δίνουν δῆλην τὴν φήμην τους. Δεν ξέρουν σύνορα στην ἔκφρασή τους. "Όλα ή τίποτε. Όλες τις ἑκατόλιθες τους είναι πληθυντικοί. Στήν ἔχθρα, στη φιλία, στην εξεφάντωμα.

Καὶ στὶς γιορταστικές τους ἐκλώσεις Ἰδιοί, ἀπόλυτοι. Διονυσιακοί
Οὐλον τὸν χρόνον σιωπή καὶ ἔργασιον.
Καὶ σὰν θὰ φθάσουν οἱ ἀπόκριαι,
ποὺ ἔχουν ἔθιμο πατιὸν νὰ ἔσφασται
νοῦν, τότε μὲ μιᾶς ἀλλάζει οἱ Πολι-
γυρος. Παίζουν μορφή, γιορταστική,
Κι' ἵσως νὰ ἔχῃ γίνην ἐκλογή τῆς

Κτι τως να εχῃ γενη εκλογη της

ποκοῖς γιὰ χόρνο γεννικοῦ ἔσφατωμοῦ, ἀπὸ τὸν ἴδιο τοὺς τὸν χαρακτῆρα, γιατὶ ὅπως εἰπαμε ἔχουν χαρακτῆρα σκωπικόν. Κ' οἱ ἀποκριές εἶναι γιορτές, δύπως εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τὴ γέννησι τοὺς σκωπικές.

σπάσο καὶ νὰ μηδενίσῃ τὴν ἐκφρα-
ζωῆς θεμελιώμενης. Ἰσως ἡ στενή
χωρία πιὸ πολὺ νὰ δοητά αὔτες τὰ
ἐκδηλώσεις. Γίναντε οἱ γιορτές τὰ
ἀποκριῶς μὲ κέφι δολοζώντανο καὶ
στὴ συνέχειά του τραγανταχτό.

Τὰ παλιὰ χρόνια είχαν χώρο γιά νά φυλάξουν τὰ ἀστεῖα τους καὶ νά χροέψουν καὶ νά βαχεύετον, ἔνα ἀλώνια εὐόγχωρο μὲ τόνομα «στ' χότσαλ». Τώρα κάθαρτε τὸ ἀλώνιον καὶ ἐμυγδάνετε τὴν σβέντα καὶ τὸ κέιμα στὸ συνέδει τὸν ιραντζικό.

«Ανοίξαν οἱ γροτὲς στὶς 20 Φεβρουαρίου μὲ δύο ἑπτάσημους χρονια. Τὸν ἔναν ἔδωσε ἡ ὑποειπιτροπή για τὴν ἀποκατάσταση ἀπόρων κοραδίων.

Πορφύρος τῆς ὑποειπιτροπῆς θέ-

έκινδυνεψε νά σύνοη και το έθυμο. Ός τόσα μια διάδα νέοι άνθρωποι, ποὺ διοικοῦν τὸν ἀδηλητικὸν διμήλον «Νίκη» πάνε νά ξαναζωντανέψουν τις παλιές ἀπόκοιτες και νά τις δώσουν σύγχρονη μορφὴν ἑορτασμοῦ μὲ τὴν προσπάθεια, ποὺ κάνανε στὸ φετινὸν ξενίνημά τους.

Ἐφέτος τὰ προγνωστικά ἀλλιῶς μιλοῦσαν γιὰ τὸν γιορτασμὸν τῆς Ἀποκάλυψης Ἡ εἰρηνικὴ ἐνθαῦτη Πε

πορειας. Ή οίκονομητή ξων του Πολυγνθού με την κακή έφετεινή σοδειά επομονώσεως μειωμένη τή διάθεση τῶν Πολυγνυνῶν γιὰ γλέντι και ἔσφαντωμα. "Ομως, νὰ ποὺ δὲν εἶναι ἀρκετὴ καμμιὰ ἀναποδὰ νὰ

σοβαρότητα πού δύσκολα λυγίζουν
'Η διακόδιμη καλά μελετημένη
πό τὸν Φ. Ζογόπιτή, τὴν δίδα Ζ
μπονύνη καὶ τὸν Γιάννη Θεοδώρου
ἔδινε τὴν ἐντύπωσιν εὐνοχώριας στ
πάρα πολὺ μικρή αἰδούσα τοῦ χ
ροῦ. Τὴν γενικὴ φροντίδα τῆς ἑ
τυχίας τὴν ἔβαλε σὲ πρόγραμμα
γραμματέας τῆς ἐπιτροπῆς κ. Φ. Τ
μανούνη καὶ τὴν ἐτροφοδότησε μὲ
προσωπικὸν ἐνδιαφέρον του, ὃστε
είναι τέτοια.

ειναι τέλεια.
Τα πρόσωπα που ήταν, δπως παμε, ἐπιτροπή και τελλα πον ἐτίμησαν την πρόσκλησή της, μὲ τὴν ποματική και φυσική τους σοβαρότητα πολλαπλασιασμένη ἀπ' τοὺς ψυφῆλας εργάτας.

ολή την αγκά του χωντανού εξωχοισμού. Μια άποροςδόκητη σιγή, και πάλι τὸ τραγανόδη. Ἐντονού ἀρχή μέ μελωδίες λίγο εῦθυμες και πάλι ἡ λυπτηρεὸν γραμμὴ τῆς ξενητεῖας. Και πάλι εὐχές «καὶ λό ταξίδι» ὡς τὴ χαρανγὴ. Ἡ ἔντιση ἐκούνουσε τὰ νεῦρα και ἀρχίζει ἡ πτώση. Φεύγοντι οἰκανεσμόντον γιὰ νὰ μαζευτοῦνε τὸ πωῶ στὸ αὐτοκίνητο νὰ προβοδήσουν τὸν ξενιτεμένο. Αντοκίνητο, άροπλάνο γιὰ τὸ ταξίδι στὴν

βαθμοὺς τὸν δέσεων τοὺς κι' ἀ τὸ τυπικό τους ὑφος στὴν ἀρχή, πλώνανε μιὰ ἀτμοσφαῖο τελετῆς πίσημης. Κι θάλεγε κανεὶς τώρα ἀρχίστη ἡ λεωτελεστία ἀν δὲν ἐπισκοφτε τὸ μάτι σου στὶς εὐθύμες σπουνδούλες ποὺ μοίραζαν λαχεῖ κι' ἀν δὲν ἐτράνταξαν τὴν ἀρχὴ τες χαρούμενες τῆς μουσικῆς τηδημού, ποὺ τὶς ἔξδεινε ἀδράτη ὁ τὸν κρυψώνα της, γιὰ νὰ ξεσκάθε τυπικό.

Αμερική. Μέσα κι' ἀνέσεις στὸ τα
ξίδι οὐγχονες. Καὶ θέση ἔτοιμη
τοῦ λεβέντη στὴν Ἀμερική. Αντά
ὅμως δὲν λιγοστεύουν οἵτε στάλα
τὸ βάρος, ποὺ πλακώνει τὴν καρ-
διὰ τῆς μάννας. Γιατὶ τὸ βάρος τὸ
πικιγόνει ἡ λαχτάρα. Ἡ ἀβασιλεύ-
τη λαχτάρα τῆς μητέρας, ποὺ δὲν
θὰ σύνσῃ μ' ὅλους τὸν παράλους
τοῦ καυσοῦ μαζὶ καὶ μ' ὅλες τὶς με-
λέτες τῆς βιολογίας. Τοῦτος δὲ πό-
νος τῆς μητέρας είναι μοῖρα. Εἶναι
τὸ πιὸ τραύνο κομάτι τῆς ζωῆς τοῦ
ἀνθρώπου καὶ δὲν στρέψει ἀνάλυση
καμμά. Θά βασιλεύῃ πάντα καὶ θά
τυραννῇ τὸν ἄνθρωπο, πούχει λίγη
ψυχὴ τῆς μάννας. Κι' ἡ ἔξηντειά
θὰ είναι πάντα ἔξηντει. «Ἄρονηση
καὶ καῦμδος!.. Καλὸ ταξίδι νάχης
γιὲ μου. Ο πύρινος καῦμός τῆς μάν-
νας θὰ στέλνει στὴν ψυχὴ σου ζε-
στασιά.

10

(Συνέχεια εἰς τὴν Ζην σελίδα)

κινής καὶ ή κ. Σακελλαριάδη, δ προστάτευσεν τὸν ΟΤΕ καὶ ή κ. Χ. στροδουλάκη, δ κ. καὶ ή κ. Σαμαράς, δ κ. καὶ ή κ. Παπαμαξίμου, δ κ. καὶ ή κ. Μπουλάκη, δ κ. καὶ ή κ. Παλαιμήδη, δ κ. καὶ ή κ. Κατακάλλου, δ κ. καὶ ή κ. Τσάλλα, δ κ. καὶ ή κ. Παντελίδην, δ λαζός καὶ ή κ. Τσουμουρτζῆ, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Ολὴ ἑτούτη ἡ γοαμή τῶν δυομάτων δείχνει καλά, διεῖτατε καὶ λίγο πρίν, τῇ δυσκολίᾳ, δηλαδή, ποὺ υπέβισσε ἡ ἀποκριὰ ν' ἀλλάξῃ τὴν ἐπίσημην αὐτὴν συγκέντωσην σὲ εὔθυμον χορό, ἀν δὲν είχε κοντά τὸ σύμμαχό της, τὸ διπλογέννητο Θεό. Σάν βρόντησ' διάδαντος αὐτὸς τὶς κούπες του γεμάτες μὲ τὸν ἔνανδρον τοῦ καπέλου σταφυλιού, πήραν δρόμο στὴ στιγμὴ δλεῖς οἱ σκέψεις καὶ ἀφῆσαν τὴν καρδιὰν νὰ μυωμαγιάζῃ στὴν δρόκη καὶ νὰ τινάξεται σὲ λίγο μὲ ονδύδην ἀπίθανον ἐνθουσιασμοῦ. Ο τύπος πάει κατὰ καπνοῦ καὶ ἀτμόσφαιρα πάινει χρώμα ζωτανὸν καὶ ἀλλάξει δλονος καὶ δλεῖς σὲ χορευτάδες τῆς καρδᾶς. Ἐχόρεψε ἡ Δικαιοσύνη καὶ δίπλα ὁ Οἰκονομία. Ἐχόρεψε ἡ ἐπιστήμη τῶν Δασῶν καὶ δίπλα ἡ ἀλλή ἀδελφή της ἡ Γεωπονική, χόρεψε ἡ μέποιον καὶ ἡ Τεχνικὴ καὶ ὑπάτερα ντροπὴ νὰ μείνῃ ἡ ἐπιστήμη τῆς Τγείας σκυφτὴ πάνω στὶς συνταγές της. Ἐχόρεψε καὶ ἀντή. Ἐχόρεψε τὸ πᾶν καὶ χόρτασε καρδὶ καὶ εὐθυμία ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ ἀπλούσει ἡ ἀδελφὴ τῆς κορατασῖς, ἡ κούραση ἡ γλυκεῖα τὶς γοητευτικὲς ἀγκάλες της καὶ ἐσήμανε τὸ τέλος τοῦ χοροῦ.

Ἐτοι γλυκὰ τελείωσε ἡ γιορτὴ αὐτῆ, ποὺ ἔδωσε μαζῆ καὶ προίκα ἀριμένων κοριτσιών μὰ καὶ καρδὶ ἔστιμη σ' δλονος τοὺς καλεσμένους.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ «ΝΙΚΗΣ»

Τὴν ἵδια νύχτα δεντρος χορός. Εἶν' δ χορὸς τοῦ Ἀθλητικοῦ Ὀμίλου «Νίκη». Στὸ καφενεῖο τοῦ Σαραφιανοῦ, πὺ πλατεῖα σάλα, μὰ ἐδῶ ὑπάρχει κοσμουσόρον. Ἐδῶ εἶν' ἄλλο πρόπτα. Εἶναι δ καθαρὸς Πολύγνος, εἶν' δλοι καρούποι καὶ μπαίνουν γρήγορα στὸ ἔργο μ' ἔτοιμο τὸ κέφι ἀπὸ πρὸν. Δὲν ἔχουμε ἐτικέτα. Ἐδῶ ἥποι δηλασμὸν πρὸν ἀπὸ τοὺς καλεσμένους. Εἶναι, βλέπεις, χορὸς τῶν ἀθλητῶν καὶ ἔχει νὰ κάνει τοῦτο. Τὸ νέο Συμβούλιο τοῦ Ὀμίλου μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν νιὸ Δελήμπαση, ποὺ θέλει νὰ μεταμορφώσῃ τὴν πὺ μικρὴ στιγμὴ τοῦ σὲ ἐνέργεια καὶ κείνον τὸν Σωκράτη Κατσαύνη, πὼν ἰσχυρίζεται πὼν εἶναι γραμματέας ἀλλὰ γενικός, βάσει σὲ κίνηση δῆλα τὰ νειτά τοῦ Ὀμίλου γιὰ νᾶναι ἡ γιορτὴ λαμπρή. Ὡς τόσο καὶ οἱ ἐφεδρεῖς τοῦ Ὀμίλου περνοῦντες στὴν ἐπίθεση γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ χοροῦ. Στὴν πρώτη γοαμή μάχης μπαίνει δ Νικόλας Χλιάπας, δ καβαρδαμος αὐτὸς Πολύγνων δι' ὁροντάνθωπος δ τοστόπιδης. Γεμίζουν μὲ δῶδε τὰ χερό, ποὺ θὰ μεταβλητὴν σὲ τηνεργούς λαχνούς γιὰ νὰ στατσάρουν τὰ ἔξοδα τοῦ Ὀμίλου. Πρόσωπα καὶ ὄνδρα, ποὺ εἶναι στὸ χορὸ δὲ λέμε. Εἶν' δ Πολύγνος δσος μποροῦσε νὰ χωρέσῃ. Μόνο τὸ κέφι ἔχει δνομο ἐδῶ. Εἶν' ἀποκριάτικο. Γιορμάτο στέρεο καὶ καθαρό.

Ἀρχίζει ἀμέσως ξωφρὰ γιὰ ν' ἀραιώσῃ κάπως μὲ τὰ ἐμπορικὰ λαχεῖα, ποὺ δσος καὶ νὰ προσπαθοῦν δ Πρόσωπος καὶ δ Γενικὸς καὶ δ Χλιάπας καὶ δ Βούλγαρης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κρατηθῇ μαζὲν λαχνὸς καὶ κέφι. Σ' ἄλλες χρονιές ἴσως νὰ ἦ-

ταν γλέντισμα καὶ τὸ λαχεῖο, μὰ φέτος δ Πολύγνος ωργισε ἀρετὰ μὲ τὶς ἀσήμαντες σοδείες του καὶ δὲ θέλει νὰ τοῦ θυμίζουνε συναλλαγές, έστως καὶ στὰ λαχεῖα.

Ἄς είναι, πάροντες τέλος τὸ λαχεῖο καὶ ἡ ἀραιωμένη διάθεση πυκνώνει καὶ ζωτανεύει δ χορὸς σημαντικά. Πολὺν βοηθάειν καὶ ἔνα κλαρίνο γύφτικο, ποὺ εἶναι στὴν δρχήστρα. Ετούτος δ γυφτάτος, σὲ στὸλ γύφτου πολυτελεῖας, μπαίνει σῆστιβο τὸν χοροῦ καὶ διαλαλεῖ μὲ τὸ κλαρίνο τοῦ σὲ τὸν ἔκτατα ἐκφραστικὸν τὶς πὺ κυριφές λαχτάρες τῆς καρδιᾶς του. Κι' οἱ μελωποιημένες του λαχτάρες ἀλλάζουνε σὲ σκιρτάμα χοροῦ, ποὺ μετατίθονται στὰ πόδια καὶ τοῦ πὺ πλειερού χορευτῆ. Φουντώνει δ χορός. Χορεύον δλοι, καὶ δλεῖς μὲ τὸ τόκεφρι τώρα ἀδάπτωτο. Τρέζουν οἱ δρόες γοήγορα, ποὺ γοήγορα καὶ ἀπ' τὰ γκαρόνια τοῦ Σαραφιανοῦ. Ενα ποτῆρι καὶ τραγούδι. Δύο ποτῆρια σὲ τὸν Αγγελόπουλον ἐπεβλήθη τῆς Παναγιατείου μὲ σκόδο 2—0. Καὶ έτσι πήρε τὴν φεβάνη τοῦ πρώτου γύρου. Καλύτεροι τοῦ ἀγῶνος οἱ Δουκανίδης, Διονυσιαδῆς καὶ Σοφιάνος.

Ο Παναθηναϊκὸς μὲ ἐμψυχωτὴν τὸν Αγγελόπουλον ἐπεβλήθη τῆς οὐρανού. Α. Ε. Νικαίας μὲ τὸ συτριπτικὸν σκόδο 6—1.

Ο Απόλλων Αθηνῶν περιένειες τὰ τελευταῖα παιγνίδια διέφυγε τὴν ήττα ἀπὸ τὴν ἐκπληκτικὴν Προοδευτικὴν ἐξελθόντας ίσοπαλος 0—0.

Ο Όλυμπιακὸς ἐκινδύνευσε εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἀπὸ τὸν γηραῖον Ηρακλήν ἐξελθόντες ίσοπαλοι μὲ 1—1. Τὰ τέρματα ἐσπειρίουσαν οἱ Πολυχρονίους καὶ Μπέλης.

Οι αἰώνιοι ἀντίπαλοι «Αοης καὶ ΠΑΟΚ κατόπιν ἐνδὸς ἀνιαροῦ καὶ στεχνού της. Τὴν πάει σπίτι καὶ δρεῖται τροχόδην πίσω γιὰ νὰ διασκεδάσῃ γρήγορα τὴ στενοχώρα τοῦ γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μοναξιᾶς. Ρίχνουμε καὶ κανένα ποτηράιο στὸ στομάχι καὶ καταφένγουμε στὴν ἀλλήλοεξομόλογην στὴν παλιῶν ἀμαρτιῶν. Βούσκουμε πὼν οἱ ἀμαρτίες εἶναι σοβαρές καὶ ὑπάτερα προχρήστης περιστρέψανται σὲ τὸν γηραῖον ηδαίσθεσία τῆς γυναικας. Κάνουμε συντροφιὰ μὲ ἔκδηλη τὴ θλίψη μονα

^{τούς} "Ας πάρουμε ἔνα τὸ πιὸ σοβαρό: 'Ετ

ΜΙΣΘΟΔΟΤΙΚΗ ΑΔΙΚΙΑ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Γεμάτοι ἀπὸ σοφία εἶναι τέλος
ἀντων οἱ πρωτευούσιανοι. Κι' αὖ
οἱ ποὺ εἰν' ἀπ' ἔξω μὰ καὶ κεῖ-
οι ἔχει στὰ ὑπουργεῖα. Παίρνουν
κατὰ ἀπόφασεις ὅλο ἔξυντάδα. Μέ-
ια ἀπόφαση τοῦ ὑπουργείου 'Ερ-
γασίας πληρώνονται οἱ ίδιωτικοὶ ὑ-
άλληλοι τῶν πόλεων, ποὺ ἔχουν
ληθυσμὸν κάτω ἀπὸ εἴκοσι χιλιάδες,
ἐ τῶν μισθό τους μειωμένον κατὰ

πουφεῖο 'Εργασίας, ποὺ εἶναι δὲ καὶ
ὅ προστάτης τοῦ ἔργαζομένου τί τὸ
πατοῦσε στὸ λαιμὸν νὰ λιγοστεύῃ τὸ
μισθὸ τοῦ ἐπαρχιώτη ὑπαλλήλου. Κερ-
δίζει τίτοτ' ἄλλο ἀπὸ τὴν πίκρα γὰρ
τὴν ἀδικία τῶν ἔργαζομένων; Φυ-
τώνει τίποτε καλὸ μέσ' τὸν μηχα-
νισμὸν τοῦ ὑπουργείου μὲ τὸ φαλλί-
δισμα αὐτὸ ποὺ γίνεται στὸν μισθὸ
τῶν φτωχούπαλλήλων;

τόσο στὸ
ατὶ γ' α-
μοσχάρι
ας πὺ φ-
δεν βρόσε-
δι καστη-
ποντάει
κιλὰ καὶ
Τὰ ἀπό-
βὰ ὃ ἐπι-

Καὶ ποιὰ εἶναι ἡ διαφορὰ τοῦ κόστους τῆς ζωῆς; Νὰ κάνουμε ἔναν αὐτὸν λογαριασμό. Πληρούμενος δὲ πάλληλος στὴν ἀγορὰ Σεπαλανίκες τὸ μοσχάρι 30 τὸ κιλό. Ἀς πάρο ἐρίφιο ἢ τρέχο γα ποὺ ἔχει μόνο 18. Ὁς μεταφορὰ κατανάλωσης πιὸ μεγάλη πάντα σὲ λλὰ ἔχοντας λονίκες.

ΕΑΝ ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΑ ΚΟΥΚΟΥΛΙΑ

Τὰ φυτικὰ μετάξια καὶ οἱ ἄλλες λεῖς, πὸν μᾶς παρουσίασε ἡ βιομητρία τελευταῖα ἀφάνισαν καὶ ἔξουστέωρασαν τὸ πιὸ ζεστὸ εἰσόδημα τοῦ εωραγοῦ μας. Τὸ κουκούλι. Τὰ φεύγα καὶ μὰ πιὸ φτηνὰ στολίδια, ἔδιωσαν τὸ μεταξῶτ καὶ κλείσανε σχετικά τὴν πρότη καὶ καλύτερη παραγωγή, τὴν ἀνοιξιάτικη παραγωγὴν τοῦ κουκούλιοῦ. "Ἐξούσησε δὲ κόσμος

Τώρα ἔκτείνει τις προσπάθειές του σ' ὅλη τὴν χώρα καὶ ἰδιαίτερα στοὺς χώρους, ποὺ ὑπῆρχε καὶ παλιότερα παραγωγή. Ἐδώσεις ἐντολὴ στοὺς κατά τόπους γεωπόνους γὰ κάνουν κα- ἀπαγορεύει. Σὰν τὸ γιός, ποὺ ὅλον τὸν δὲν τὰ σκ

Ως τόσο φαίνεται, πώς θὰ ξανθή ή παραγωγή αυτή γιατί παίρνει άλλη τροπή τὸ ποῦμα τώρα. Οι νόρες πού ἀπασχολοῦνται πλήθη σούραδ μὲ τὴν πάραγωγή του κουκουσοῦ, σκέψηται καὶ ἀνακάλυψαν τὸν τρόπο γιὰ νὰ ἀμυνθῇ μὲ σοβαρὲς ἐλδες τὸ μετάξι.

τοις τα μεταβολαῖς. Ήσαν αὐτοί τοις πάσαις προσήγοροι ή καθυστέρηση σημαίνει, προτεί επί δυστροφία γιὰ νὰ μὴν ποῦμε λέξη τις αἱρόδοτοι ἀνοικητικοῖς.

νιν, ποὺ δίνει 60—80 κιλὰ κουκούδα στὸ κάθε κουτί. Λεύτερο χάροπα τοῦ σπόδου: Κλαδώνει ὁ παγωγὸς στὶς 25 μέρες δχὶ στὶς 40 παραποτίνη πορίν. Τρίτο πρόσον καὶ πιὸ μαντικό: Τὰ νέα αὐτὰ κουκούδια σὲ πολυβεθουδίων ἔχουν ἀπόδοση μετέξης 60% ἀνώτερη ἀπὸ τὰ ντόπια. Τὴν δὲ πορτερήν την πορέτην σύντομα νὰ δώσουμε τὴν πρόποδα φροντίδα γιὰ τὴν πορώτη δοκιμῆ. Καὶ ὅταν λέμε δοκιμή, τὸ λέμε μόνο γιὰ τοὺς ἀπίστους, γιατὶ ἡ δοκιμὴ ἔχει γίνει. Κ' οἱ ἔμποροι ἐδείξανε διάθεση θεμημὴ γιὰ τὴν παραγωγὴ τοῦ νέου κουκούλιου.

τ' αντὸ σημαίνει κέντισμα σοβαρὸ
ἔμπτορικον ἔνδιαιφέροντος καὶ ἀ-
βασια τιμῆς. Καλὴ καὶ καθαρὴ ἀ-
δειξη εἶνα τὸ ή ζήτηση ποὺ ὑπάρχει
καὶ οἱ τιμὲς ποὺ δίνουν ἀπὸ^{το}
οἱ ἐμπτοροὶ γιὰ τὸ νέο κουκούνι.
ἡμερα δίνουντε τοιάντα στὴν δκα.
ἀνεβῇ ἀκόμα γιατὶ ἔχουνε συμ-
πονοὶ οἱ κουκούλοιςμπτοροὶ.

Νὰ λοιπὸν ἔνα νέο σοβαρό που | Γρήγορα καταστάσεις καὶ στὸν Γε-
έπει νὰ ἀπασχολήσῃ τοὺς παλιοὺς ωπόνι γιὰ νὰ προλάβουμε τὴ φετεινὴ | Ιερισσοῦ
αραγωγοὺς τοῦ κουκουλιοῦ. Νὰ χρονιά. τὴ ζωὴ το
φέρει ὅμα

πατέρων είναι μια φυσική εικόνη
ήν ασφάλεια τού καρδιού καί
πορειών ό κάθε φροντιής νά τήν
η. Καί λένε μάλιστα πολλοί,
τὸ καρδιό «Ρόξα Βλάση» βού-
τις ἔπινε καὶ δέκα νεάτες γι-
έννηνε χατιάρισμα ἀπὸ εἰδή-
Αντὰ τὰ ἔργουνε οἱ τεχνικοί,
ως νά μήν είναι κι' ἔτοι ὅπως
Πάντως τὸ θέμα δῶ σὲ μᾶς εἰ-
δῶς πρέπει νά ἐφαρμοσθῶντες οἱ
ικού νόμοι καὶ στὸ λιμάνι Στρα-
υν. Γιατὶ δὲν είναι δυνατό νά
με στὸ νοῦ μας πώς ἔχει ἐν-
δό λιμενοταθμάρχης γά ἔξαι-
τ' τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου,
φροντιῶς τοῦ Στρατού.

οὗτος πάλι ὁ εὐλογημένος ἔχει "Άλλο ζήτημα γενικώτερο γιὰ ὅ- γιὰ τὸ κέρδος

Ασκει ώς τώρα ή Τοάπεξα τὴν πίστη τῶν βραχυπόδιμων δανεισμῶν μὲ ἔναν ὡριμένου τόκο, ποὺ τῆς ἐπιτρέπει νὰ πληρώνῃ τὸ προσωπικὸ καὶ νὰ πληρώνῃ καὶ τὸν τόκο τῶν χορημάτων.

Τώρα θέλει νὰ ἀσκηθῇ ή πίστη αὐτῆς ἀπὸ τοὺς συνεταιρισμούς, χωρὶς ὅμως νὰ δίνῃ τὰ ἔφοδα σι, αὐτοὺς ν' ἀσκήσουν τὴν πίστη. Γιὰ ν' ἀσκηθῇ ή πίστη τῶν βραχυπόδιμων ἀπὸ τοὺς συνεταιρισμούς θὰ κρειασθῇ ὑπάλληλος καταρτισμένος ὀκονομικά. Αντὸς ὅμως θὰ πέρπητα νὰ πληρώνεται. Οἱ συνεταιρισμοὶ πῶς θὰ πληρώσουν τὸν ὑπάλληλο ἀ-

φοῦ τὸν τόκο ὀλόκληρον θὰ παιώνῃ
ἡ ATE;

ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ

ΠΟΛΙΤΓΡΩΣ. — Σιμφόνως ἀρδεύσεων ἔκθεσιν κατά τὸ τρίηνον 'Οκτωβρίου — Δεκεμβρίου 1959 διετέθησαν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν οιαφόρων ἔργων κοινῆς ὀψευσίας 752.858 δραχμ. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τού συν. 110.000 δραχμ. διετέθησαν διὰ τὴν ἀποεπελάσιν τῆς γεφύρας Μυλωνόπετρας, 1.246.394 δραχμ., μὲν συντήρησεις ἐπαρχιακῶν ὅδῶν 120.064 δραχμ. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγάμματος μικρῶν κοινωνειών καὶ τοινιστικῶν ἔργων, 196.000 δραχμ. διὰ τὴν ἀνέγεσιν καὶ ἀποεπελάσιν διδικτηρίων Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως, 39.000 δραχμ. μὲν τὴν σύνταξιν μελετῶν τοπικῶν ἔργων συν. 30.000 δραχμ. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγάμματος μικρῶν ἔξυπατικῶν ἔργων καὶ 11.400 δραχμ., μὲν τὴν συντήρησιν δημιούρων κτιρίων.

ΕΡΩ ΣΤΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡ

"Αν τὸ νεφός, ποὺ ἐπλημμύσισε μὲ φθονία τὸν Πολύγυρο μὲ τὴν ἐπιχή προσπάθεια τοῦ Δῆμου, γινόταν, νὰ ἔπειταζῃ τόσο ἄφθονο καὶ γηραιτικό ἀπὸ μιὰ τρύπα, ποὺν ἀπὸ σύνοια, θὰ εἴχαμε μὲ εὐκολία ἔνα αραμύθι. Τὸ παραμύθι τοῦ παλληταιριοῦ, ποὺ ἔξοντώνει τὸ θηρίο κι, λειευθερώνει τὸ νεφό. Τόσο μεγάλη δύναμη είχε τότε τὸ νεφό καὶ τόση σθεντιά πρέπει νὰ είχε καὶ ὁ λυπητής.

Τὴ δύναμη τὴν ἵδια πάλι ἔχει τὸ νεφό καὶ γίνεται καὶ πάλι ψυχικὸς παναγεμός στὴν παρουσία του, ὃν τερα τὸ πόλον κίνδυνο ἀφανισμού, ὃπως περιέχει τώρα στὸν Πολύγυρο μὲ τανέθωμα τοῦ ἄφθονου νεροῦ. Συγ-

ού στὸν Πολύγυρο δὲν είναι οὐδὲ Αγιάσματα οὔτε δ' Ἀλέξανδρος οὐ μεγας. Είναι δὲ Δήμαρχος τοῦ Πολύγυρου Καραγκάνης, ποὺ χτύπησε τούπησε τῇ γῇ κι' ἔδωσε τόσο ἄφθονο νερό.

Παραμύθι δὲν γίνεται στὸ δνομού του, γιατὶ αὐτὸς δὲν είχε οὔτε δόρυ οὔτε κοντάρι. Είχε ὅμως ἀγάπην μέτοπη γιὰ τὸν Πολύγυρο κι' αὐτὸν ἦταν ἡ δύναμη, ποὺ ἔσωσε τὸν τόπον ἀπ' τὴν δίψα. Γι' αὐτὸν χωρὶς νέλμε παραμύθι, δίνουμε ὅλην τὴν ἀγάπην μας κι' ἐμεῖς κι' ὅλος δικαιούμε στὸν ἄξιο δημάρχο τοῦ Πολύγυρου Α. Καραγκάνην. Τοῦτο τὸ ξεγονό τὸ καλὸν θὰ είναι μιὰ σφραγίδα

ηνησι ὡς τὸ παραλήρημα τοῦ κόπου. Ὡς τόσο ὁ λυτρωτής, ὁ χορῆγος τοῦ ζωντανοῦ αὐτοῦ στοιχεί- στονὺς αἰώνες, ποὺ ἀφῆσε ὁ δῆμαρχος αὐτός. Ὁλὴ ἡ τιμὴ κι' ἡ δόξα ἐ- εἶναι μαξύ του.

Α.Τ.Ε. ΚΑΙ ΔΑΣΙΚΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

Είχαμε πάλι άσκοληθη μὲ τὸ πο-
πλοκὸ σύστημα τοῦ δανεισμοῦ τῶν
μα. Συνεταιρισμῶν ἀπ' τὴν ΑΤΕ.
ἡ σύστημα μπορεῖ νὰ ἐφαρμόζεται
τοὺς ἄλλους τοὺς γεωργικοὺς συνε-
ιρισμούς. Οἱ δασικοὶ ὅμως ἔχουν
τικέιμενο διαφορετικό, ἔχουν τὴν
ι στιβιασμένα, ποὺ ἔχουντε τὴν τά-
ξια. Ἐπάνω στὴν ἄξια αὐτῆ τὸν
νη ὁ δανεισμὸς σύμφωνα τὸν
καὶ τὸ πεντέμα τῆς Τραπέζης.
Ἐγγύηση πὺ σοθαρῇ ἀπὸ τὸ
ἴδεοντα τὸ ἴδιο δὲν ὑπάρχει. Στὸ
πτωργὸ ἰσώς νὰ ἔχῃ ἐνδυασμὸς ἡ
ράτεξα γιατὶ ὁ φτωχὸς ὁ γεωργὸς
έμεται ἀπ' τὴν διάθεση τοῦ ονδρᾶ.
"Ἄν θέλῃ αὐτὸς δᾶξῃ παραγω-
γή, ἀν δὲν θελήσῃ δὲν ὅτα γίνη οὔτε
επιοί. Ὄποτε δὲν μπορεῖ νὰ δώσο-
πισα τὰ δανεικά. Ἐδῶ καλὰ ἀς
χοντὶς ὅσους ὥλουν ἐνδυασμούς, ὅμως
τὰ ἔνα λείπει τὰ ἔνα καὶ ὁ δασεργο-
τῆς δὲν θὰ τὰ φάη, οὔτε δὲν λιγυ-
στέψουν ἀπὸ τὶς πλημμύρες καὶ τὰ
ἔνορασίες. Εἶναι ἐγγύηση ποὺ δὲν
πάρχει ἀλλή πὺ γερή. Πιο σίγουρο
ποὺ ἀπὸ τὸ ἀνίντα γιατὶ ἡ ζήτηση
τοὺς είναι μόνην. Τὶ βασινίζουν
λοιπὸν τοὺς συνεταιρισμοὺς μὲ χλίε-
δυ διατυπώσεις χωρὶς νόμα. Μι-
λοῦμε γιὰ τὴν Α.Τ.Ε. τῆς Ἀγρο-
ας. Γιατὶ ὁ διευθυντής τοῦ ὑποκο-
τασθήματος αὐτοῦ δὲν κάνει μᾶλι
ση γηγένη στὸ Κεντρικὸ ν' ἀλλάξῃ τὸ
μηχανισμὸ τοῦ δανεισμοῦ στὴν εἰδο-
κὴ αὐτῆ περίπτωση;